

УНИВЕРЗИТЕТ ПРИВРЕДНА АКАДЕМИЈА У НОВОМ САДУ

ФАКУЛТЕТ ЗА ПРИМЕЊЕНИ МЕНАЏМЕНТ, ЕКОНОМИЈУ И ФИНАНСИЈЕ,
БЕОГРАД

ОБРАЗАЦ ЗА ПИСАЊЕ ИЗВЕШТАЈА О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ
„ИНТЕГРАЛНО ПЛАНИРАЊЕ РАЗВОЈА ГРАДОВА“

Кандидат Павле Раданов МА

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
- Датум и орган који је именовао комисију Одлука Наставно-научног већа Факултета за примењени менаџмент, економију и финансије бр. 2439 од 16.01.2015. год. - Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен: - Академик проф. др Славко Каравидић, редовни професор, уже научна област Економије и предузетништво од 2009. године, Висока школа за пословну економију и предузетништво у Београду – председник. - Проф. др Бранислав Јакић, редовни професор, уже научна област Општи менаџмент од 19.11.2013. године, Факултет за примењени менаџмент, економију и финансије, Универзитета Привредна академија у Новом Саду – ментор. - Проф. др Миодраг Брзаковић, ванредни професор, уже научна област Информатика, од 9.01.2014 године, Факултет за примењени менаџмент, економију и финансије, Универзитета Привредна академија у Новом Саду – члан.
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
- Име, име једног родитеља, презиме: Павле (Милан) Раданов - Датум рођења, општина, Република: 06.05.1973. Панчево, Србија - Датум одбране, место и назив магистарске тезе: Кандидат Павле Раданов је 23.02.2009. године стекао стручни назив „дипломирани економиста - мастер“ на Факултету за услужни бизнис у Сремској Каменици и одбранио мастер рад под насловом „Локална самоуправа и функционисање комуналних предузећа у Панчеву“. - Научна област из које је стечено академско звање магистра наука: - Економске науке - Радно искуство: - Од јуна 1998. године до јуна 2007. године радио је у ЈКП-у "Водовод и канализација", - Од јуна 2007. је прешао у Секретаријат за инспекцијске послове Општинске управе, - Од фебруара 2010. године до 2012. године, ради као сарадник у београдском часопису "Профит магазин", - Од 2012. године Одборник је у Скупштини града Панчева од 2012., - Од августа 2012. године радио је у ЈКП-у "Зеленило" као заменик директора, - Половином 2013. године изабран је за градоначелника Панчева. - Публиковани радови по категоријама: Раданов, Павле, <i>Природни монополи у контексту јавних предузећа</i>, међународно саветовање, Савез енергетичара Србије, Златибор 23 – 26. 03. 2010., Енергетика 2010., Зборник радова, објављено у часопису „Енергија“, ISSN бр. 3554-8651., УДК 658.5 : (332.012.23:339.54), стр. 343 – 352. (M51) Раданов, Павле, <i>Управљање процесима доставе робе (Принцип реверзне-обрнуте логистике)</i>, X међународна конференција о електронској трговини и електронском пословању, Е-трговина 2010., Палић 21 – 23. 04. 2010. ISBN 978-86-910039-3-7., стр. па-1 – па-5. (M63)

- 3) **Раданов, Павле**, *Планирање и стратегија*, Научни скуп, Перспективе економског развоја БИХ, Колец за индустријски и пословни менаџмент, Босанска Крупа БИХ, 19. јун 2010., Зборник радова, стр. 73 – 78. (M33)
- 4) **Раданов, Павле**, *Локална самоуправа и карактеристике локалне заједнице*, XV Научни скуп, Регионални развој и демографски токови земаља југоисточне Европе, Универзитет у Нишу, Економски факултет у Нишу, Ниш 25. јун 2010., Зборник радова, објављено у „Економске теме“, ISBN 978-86-6139-008-1., COBISS.SR-ID
- 5) 175957772., УДК 332.1(497)(082) и 314(497)(082), стр. 529 – 542. (M51)
- 6) **Раданов, Павле**, Николић, Иван, Тадеин, Никола, Радојевић, Ненад, *Market Imperfections*, 1st DQM International conference, Life cycle engineering and managment ICDQM, 2010., Београд, 29-30 јун 2010., Proceedings, ISSN, 1451-4966., УДК 658.56., стр 351 – 356. (M33)
- 7) **Раданов, Павле**, *Економија јавног сектора - Ефикасност и правичност*, Пословна политика, број 5-6/2010., Београд, ISSN 0350-2236., COBISS.SR-ID 99863., УДЦ 336.13:351.076., стр 20 – 23. (M53)
- 8) **Раданов, Павле**, *Реструктурирање ЈКП „Водовод и канализација“ Панчево*, 31. Стручно-научни скуп са међународним учешћем, „Водовод и канализација 10“, Дивчибаре, 05 – 08. октобар 2010. У организацији Савеза инжењера и техничара Србије, Зборник радова, ISBN 978-86-80067-26-1., COBISS.SR-ID 178400780., УДК 628.1/.2(082)., стр 157 – 162. (M63)
- 9) **Раданов, Павле**, *Reasons for immigration of youth abroad and underlying economic issues*, International conference, The economy and business in post-recession, University St. Kliment Ohridski – Bitola, Faculty of Economics – Prilep, Prilep, October 29. 2010., Book of abstract, стр. 47. (M33)
- 10) **Раданов, Павле**, *Истраживање нивоа едукације о загађености животне средине у Панчеву*, Лист Савеза енергетичара - Енергија/Економија/Екологија, број 4, година XII, децембар 2010. ISSN 0354-8651, УДЦ 620,9., рад УДЦ: 504.75.054:504.3.054 (497.11)., стр. 110 – 119. (M51)
- 11) **Раданов, Павле**, *Процес реинжењеринга*, Пословна политика, број 1-2/2011., Београд, ISSN 0350-2236., COBISS.SR-ID 99863., УДЦ 005.591.4:005.7., стр 63 – 66. (M53)
- 12) **Раданов, Павле**, Бирманчевић, Бобан, *Претварање других облика својине у приватну својину*, XVI Научни скуп, Регионални развој и демографски токови земаља југоисточне Европе, Универзитет у Нишу, Економски факултет у Нишу, Ниш 24. јун 2011., Зборник радова, ISBN 978-86-6139-026-5., COBISS.SR-ID 184361996., УДК 347.23 и 330.342, стр. 647 – 662. (M51)
- 13) Јовановић, Верица, Панић, Биљана, **Раданов, Павле**, *Кризни реинжењеринг пословних процеса*, Едасол, Бања Лука, 2013., Књига апстрактa, ISBN 978-99955-91-25-0, стр. 29. (M33)

III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

„ИНТЕГРАЛНО ПЛАНИРАЊЕ РАЗВОЈА ГРАДОВА»

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Навести кратак садржај са назнаком броја страна поглавља, слика, шема, графикана и сл.

Докторска дисертација кандидата Павла Раданова има следећи глобални садржај:

1. Методолошки увод у реализовано истраживање (28 страна)
2. Теорија планирања развоја градова (33 стране)
3. Систематизовање интегрисаног планирања развоја градова (53 стране)
4. Истраживање стања у планирању развоја градова (36 страна)
5. Истраживање унапређивања планирања развоја градова (36 страна)
6. Резултати истраживања њихове импликације (12 страна)
7. Основни закључци и препоруке (9 страна)
8. Литература (4 стране)
9. Прилози основном тексту рада (12 страна)

Укупно: 223 стране.

Посматрана докторска дисертација је илустрована са 88 слика и 69 табела. Унутар основног текста инкорпорирано је 90 фуснота које су изведене из коришћене научне литературе. Сходно овим индикаторима, она испуњава квантитативне стандарде за ову врсту научних радова.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Вредновање делова предметне докторске дисертације извршиће се по редоследу њиховог писања кроз критичку анализу сваког од тих делова и констатацијом резултата који су у томе остварени.

1. МЕТОДОЛОШКИ УВОД У РЕАЛИЗОВАНО ИСТРАЖИВАЊЕ

Овај уводни део посвећен је образложењу избора теме за докторску дисертацију и приказу пројекта истраживања који је коришћен у изради те дисертације.

Што се тиче избора теме, у том полазном делу ове дисертације изложени су разлози због којих је за тему изабрана дисертација под насловом „Интегрално планирање развоја градова“. Наиме, ту је указано да се последњих година у планирању развоја градова у свету паралелно користи парцијална и интегрална метода. Парцијална метода, као субјективна и мозаична, столећима се користи и она с обзиром на своја ограничења, даје све слабије резултате у данашњем планирању развоја градова који су суочени са убрзаним променама због дејства научно-технолошког прогреса и светске глобализације. Насупрот томе, интегрална метода, као нова и објективна, заснива се на коришћењу теорије научних истраживања по којој се развој делова градова везује за кретање у окружењу (националном и међународном), па се зато с разлогом у начелу сматра да је ова метода значајно ефикаснија од парцијалне методе. Међутим, та метода, као нова, још није потпуно конституисана па је зато за ову докторску дисертацију одабрано изучавање интегралног планирања развоја градова – како би се тиме допринело продубљивању теорије те области и конкретном аргументовању предности интегралне у односу на парцијалну методу планирања развоја градова у текућим турбулентним временима.

Иза тога у предметној докторској дисертацији приказан је коришћени пројекат истраживања у коме централно место заузима утврђени проблем истраживања иза којег су обрађени и затим примењени остали идејни фактори истраживања: предмет, циљ, хипотезе, методе, техника и инструменти истраживања. Такође, иза тога су сачињени и касније примењени планови извођења истраживања, обраде сакупљених података и интерпретације добијених резултата истраживања.

Поводом тога, треба истаћи да је кандидат веома успешно образложио избор теме за своју докторску дисертацију и врло ефикасно пројектовао пратеће истраживање које је затим реализовао. Ово, поред осталог, указује да је кандидат веома добро упућен у методологију научних истраживања и да је захваљујући томе ефикасно пројектовао и извео пратеће конкретно истраживање.

2. ТЕОРИЈА ПЛАНИРАЊА РАЗВОЈА ГРАДОВА

У овом делу докторске дисертације приказан је сиже теорије планирања развоја градова, као сегмент опште теорије планирања. Ту је указано да основне планове градског развоја чине дугорочни (стратегијски) и краткорочни (оперативни) планови. Унутар тога с разлогом је констатовано да у развоју градова не треба користити средњорочне планове, јер су градови шири и комплекснији од разних организација које због застарела својих програма морају имати и средњорочне планове. Посебан сегмент у томе стављен је на разматрање метода планирања и компетентности планера.

Када је у томе реч о методама за планирање развоја градова у дисертацији су по први пут разврстане методе за планирање развоја градова на две основне: парцијалну и интегралну. Парцијална метода са дугим временом употребе означена је као субјективна, мозаична и аутономно усмерена, па као таква није ефикасна за планирање развоја градова у данашњем турбулентном времену. Насупрот њој, интегрална метода као нова почела је да се конституише последњих година, тј. са појавом тржишне економије, убрзавањем научно-технолошког прогреса и интензивирањем универзалне глобализације. Она, као таква, заснива се на теорији научних истраживања чиме тако добијени градски планови веома добијају на објективности и каузалном повезивању градова са развојем њиховог окружења. Та метода, у односу на парцијалну, је свакако

ефикаснија, али она још теоријски није потпуно конституисана нити је конкретно доказан степен њене предности у односу на парцијалну методу.

С друге стране, компетентност планера развоја градова теоријски је уопштено обрађена, с тим што се у начелу с разлогом сматра да планери који користе интегралну методу морају бити значајно компетентнији од оних који користе парцијалну методу.

Управо из тих разлога у дисертацији се констатује да су домети садашње теорије планирања развоја градова доста сужени, што се нарочито односи на недовољно структурирано и обрађено интегрално планирање развоја градова – због чега се у примени често сачињавају планска решења чија имплементација води мноштву разних промашаја.

Сходно томе, потребно је констатовати да је кандидат храбро и убедљиво размотрио садашњу теорију планирања развоја градова, што се нарочито односи на класификацију планских метода и на продубљивање теоријског познавања области компетентности планера градског развоја.

3. СИСТЕМАТИЗОВАЊЕ ИНТЕГРАЛНОГ ПЛАНИРАЊА РАЗВОЈА ГРАДОВА

Овај део докторске дисертације је изразито креативан и оригиналан. Ово отуда што је у њему на изразито оригинални начин допуњена теорија интегралног планирања развоја градова одакле се конкретно доказују убедљиве предности ове врсте планирања у односу на парцијално планирање. Између мноштва теоријских доприноса у овом делу дисертације нарочито треба издвојити: суштину интегралног планирања, принципе у тој врсти планирања, компетентност планера у интегралном планирању, ризичност у планирању, моделе интегралне израде стратегијских и оперативних планова, као начелне примере тих модела.

Што се тиче суштине интегралног планирања развоја градова, у дисертацији је аргументовано истакнуто да та суштина заправо проистиче из методе интегралног планирања развоја градова по којој се на истраживачки начин брине о интерним везама градских сегмената и о њиховом повезивању са развојем градског окружења. На тај начин планирани развој града се уклапа у целину развоја његовог окружења (националног и међународног). Врло значајан аспект моделовања интегралног планирања развоја градова представљају принципи тог планирања који су у дисертацији артикулисани на: интегрални, истраживачки, иновативни, пројектни и партнерски принцип. Сви ови принципи су у дисертацији детаљно и адекватно приказани.

Потребна компетентност планера интегралног планирања развоја градова такође је прикладно продубљена и аргументована. По њој се у дисертацији јасно прави разлика између планера који користе интегралну и који примењују парцијалну методу у планирању развоја градова. По томе, по логици ствари, први планери морају имати значајно виши ниво компетентности од других планера.

Ризичност у планирању развоја градова је исто тако успешно обрађена. Она се с разлогом везује за отпорност градског плана према могућим негативним кретањима током имплементације планираног развоја. У том контексту у дисертацији је доста оригинално приказано мерење економске ризичности градског плана и подизање његове отпорности у односу на дејство ризика.

На основу свега тога у дисертацији су моделоване структуре стратегијских и оперативних планова градског развоја сачињене коришћењем интегралне методе планирања градског развоја. Ове планске структуре су такође добрим делом оригиналне и зато представљају допринос обogaћивања теорије планирања развоја градова.

Најзад, у овом делу дисертације дати су за практичаре вредни примери концепта израде стратегије градског развоја, затим структуре стратегије развоја градова, као и структуре оперативног плана градског развоја.

Све ово упућује на оцену да је у овом делу своје докторске дисертације кандидат на изразито оригиналан начин допринео унапређењу теорије планирања развоја градова, чиме се та теорија може лакше и

ефикасније користити у пракси израде градских развојних планова.

4. ИСТРАЖИВАЊЕ СТАЊА У ПЛАНИРАЊУ РАЗВОЈА ГРАДОВА

Ради упоредне провере практичне употребе интегралне и парцијалне методе и њихове ефикасности, у дисертацији су приказани и интерпретирани емпиријски резултати стања у планирању развоја градова. За узорак градова су планирана сва 23 града у Србији, с разлогом ценећи да су они репрезентативни нарочито за градова у данашњим мање развијеним земљама. Испитанике су чинила по два представника 18 градова (њих $2 \times 18 = 36$ испитаника), јер се позиву нису одазвали испитаници из осталих 5 градова. Структуру испитаника чинили су градоначелници као представници политичке и водећи планери, као представници стручне моћи, па се зато може оценити и да су они репрезентативни.

Задатак испитаника сводио се на анкетне одговоре везане за ефикасност праксе у стратегијском и оперативном планирању, с једне, и на корелацију те праксе и раније пројектованих модела интегралног планирања развоја градова, са друге стране.

Гледано са аспекта ефикасности праксе у стратегијском планирању у Србији, емпиријски резултати су показали да је она претежно неприхватљива. Наиме, у њој се слабо респектују плански принципи и други фактори интегралног планирања, већ се израда стратегије градског развоја у основи врши коришћењем парцијалне методе као изразито превазиђене. Разлози томе су многобројни, а у њих првенствено спада недовољна компетентност планера и ниска планска култура градског становништва.

Слично се односи и на стање у оперативном планирању развоја градова у Србији, јер се и у овој области занемарују плански принципи и доминира метода парцијалног планирања. Отуда се у дисертацији оправдано указује да се у примени таквих планова остварују у основи слаби резултати.

Управо зато се у дисертацији констатује да је текућа пракса планирања развоја градова у Србији добрим делом неприхватљива и да она негативно утиче како на развој обухваћених градова, тако и на развој ове Републике. Истовремено се у дисертацији указује да се такво стање не односи само на градове у Србији, већ и на градове у читавом свету (нарочито у мање развијеним земљама).

У вези тога ваља истаћи да овај део своје докторске дисертације кандидат ефектно обрадио, показујући тиме да веома добро влада методологијом научних истраживања – нарочито њеним делом који се односи на пројектовање и извођење конкретног емпиријског истраживања.

5. ИСТРАЖИВАЊЕ УНАПРЕЂИВАЊА ПЛАНИРАЊА РАЗВОЈА ГРАДОВА

Са циљем помоћи у примени моделованог интегралног планирања развоја градова, у дисертацији су приказани и прокоментарисани резултати извршеног анкетања испитаника. Њих су чинили исти испитаници из 18 градова у Србији који су оцењивали стање у планирању развоја градова у овој Републици. Такође, и у овом случају у дисертацији је с правом истакнуто да су такви испитаници репрезентативни за предлагање унапређивања посматране праксе у Србији и у читавом данашњем свету.

Циљ овог емпиријског истраживања био је да су анкетирани испитаници, одговарајући на постављена питања изјасне шта би водило унапређивању праксе планирања развоја градова у Србији.

У том контексту у дисертацији је показано да испитаници ни са ког аспекта нису негирали одреднице моделованог интегралног планирања развоја градова у Србији, што се подједнако односи на израду стратегијских и оперативних планова градског развоја.

На тај начин је верификовано извршено моделовање интегралног планирања развоја градова, с тим што остаје да се таква верификација оствари од стране научне јавности, као и саме даље праксе посматраног планирања.

Сходно томе, и овај део своје докторске дисертације зналачки је обрадио кандидат, посебно бринући

о критичком вредновању ставова испитаника датих на појединачна анкетна питања.

6.РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА И ЊИХОВЕ ИМПЛИКАЦИЈЕ

У овом делу дисертације су сумирани добијени истраживачки резултати и приказане су њихове импликације. У томе је текст артикулисан на: структуру резултата и врсте импликација, решење утврђеног истраживачког проблема, верификацију постављених истраживачких хипотеза и идентификацију нових научних информација.

Сагласно томе, у дисертацији је истакнуто да је у реализованом истраживању остварен већи број резултата, у које нарочито спадају: аргументована подела планова развоја градова на стратегијске (дугорочне) и оперативне (краткорочне) планове, извршено синтетизовање метода за планирање развоја градова у две основне методе – парцијалну (као данас превазиђену) и интегралну (као сада актуелну), утврђени принципи интегралне методе који се морају респектовати да би било који план развоја градова био успешан, моделована структура интегралне стратегије развоја градова, моделована структура интегралних оперативних планова развоја градова и др. Што се тиче импликације ових резултата у дисертацији је истакнуто да су оне бројне и да се међу њима нарочито истичу оправдане тврдње да ће коришћење моделованог интегралног планирања развоја градова у данашњим и будућим турбулентним светским кретањима веома доприносити како рационалном и успешном развоју конкретних градова, тако и убрзаном развоју сваке данашње националне државе.

Са оваквим истраживачким резултатима успешно је решен утврђени истраживачки проблем, јер је доказано да за текућа и будућа турбулентна времена у планирању развоја градова треба примењивати интегралну, а не парцијалну планску методу. Такође, проблем је решен и тиме што је метода интегралног планирања развоја градова добијеним истраживачким резултатима продубљена и обogaћена тако да се она несметано може користити у пракси. Наравно, у томе основне претпоставке чини потреба подизања компетентности планера градског развоја, што се најефикасније решава адекватним образовањем и усавршавањем у високом образовању.

Истовремено, добијени истраживачки резултати су омогућили верификацију постављених истраживачких хипотеза, што подједнако важи за општу и посебне хипотезе. Наиме, целина те верификације се у суштини своди на доказану већу ефикасност интегралне у односу на парцијалну методу планирања развоја градова.

На завршетку овог дела дисертације идентификоване су адекватне нове научне информације које се свде на синтетизован приказ добијених истраживачких резултата. Разуме се, њих у функцији инкорпорирања у теорију планирања развоја градова, претходно треба да верификује научна јавност, а нарочито пракса у тој области планирања.

Све ово у синтези показује да кандидат успешно користи теорију научних истраживања, будући да веома добро влада интерпретацијом истраживачких резултата и њиховим импликацијама везаним за решење проблема истраживања, верификацију хипотеза и идентификацију нових научних информација.

7.ОСНОВНИ ЗАКЉУЧЦИ И ПРЕПОРУКЕ

У посматраној дисертацији њен основни текст се, на уобичајен начин завршава извођењем основних закључака и пројектовањем пратећих препорука. Када је у вези тога реч о основним закључцима, треба рећи да су прикладно изведени. Слично се односи и на пратеће препоруке које иду затим да се резултатима овог истраживања унапреди пракса планирања развоја градова у садашњим и будућим очигледно немирним временима.

8. ЛИТЕРАТУРА

Дат преглед коришћене литературе у изради ове дисертације је очигледно богат и добро пробран, што показује да кандидат већ дуже време прати научна кретања у области теорије и праксе планирања развоја градова.

9. ПРИЛОЗИ ОСНОВНОМ ТЕКСТУ РАДА

На уобичајен начин сагласно оваквој врсти научних радова, у овој дисертацији прилоге су чинили: образац коришћеног упитника, корелација одговора анкетираних испитаника и биографија аутора докторске дисертације.

У вези тога треба истаћи да је квалитет коришћеног упитника веома добар, јер је он сачињен сагласно пројектованом емпиријском истраживању које је требало да представља специфичног верификатора моделованог интегралног планирања развоја градова. Слично се односи и на приказано израчунавање корелације одговора две групе испитаника које показало да између њихових одговора влада веома чврста веза. На крају, у датој биографији кандидат је изложио оне своје податке који су уобичајени за ову врсту научних радова.

VI ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

На основу извршеног вредновања појединих делова посматране докторске дисертације може се сасвим поуздано рећи да је кандидат пионирским начином успео да критички размотри домете садашње теорије планирања развоја градова и да је добијеним резултатима осетно унапреди. Реч је, наиме, о томе да је теорија планирања развоја градова значајно мање развијена него теорија планирања развоја разних других организација (нарочито привредних). Она, као таква, се нереално подразумева, а силне реперкусије промашаја у тој области се прећутно толеришу, због чега последице трпе сами градови и њихове националне државе.

Управо у ту и такву реалност упутио се кандидат са својом докторском дисертацијом да у томе покуша са увођењем реда, односно са нужним допуњавањем оскудне теорије планирања развоја градова. Он се у томе суочио са мноштвом проблема, нарочито везаних за: класификовање планова развоја градова, идентификацију синтетизованих метода за планирање развоја градова, утврђивање битних планских принципа, пројектовање потребне компетентности планера, моделовање интегралног планирања развоја градова и др. Све ове веома крупне проблеме на оригинални начин кандидат је веома успешно решио.

Ближе гледано, у својој докторској дисертацији кандидат је остварио следеће битне научне резултате:

- аргументовано је доказао да у развоју градова треба користити стратегијске (дугорочне) и оперативне (краткорочне) планове;
- путем научних синтеза, идентификовао је две супротстављене методе за планирање развоја градова – интегралну и парцијалну, где је прва нова и ефикасна, а друга традиционална и неефикасна;
- пројектовао је планске принципе на основу којих треба користити интегралну методу да би она у имплементацији била ефикасна;
- креирао је моделе за интегрално стратегијско и оперативно планирање развоја градова у турбулентном окружењу;
- прикладним емпиријским истраживањем је доказао одлучујућу предност интегралне у односу на парцијалну методу планирања развоја градова.

Сви ови резултати су веома крупни и они претендују да обогате оскудну теорију планирања развоја градова, наравно након успешно верификације од стране научне јавности и саме пројектне праксе.

VII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

С обзиром на претходна излагања у овом извештају, може се сасвим одређено рећи да је кандидат на

научно дефинисани начин идентификовао добијене резултате истраживања. Он је то остварио интерпретирањем сакупљених теоријских и емпиријских података користећи логичне поступке анализе, синтезе, индукције и дедукције.

Што се тиче тумачења остварених резултата истраживања, кандидат их је добио и тумачио на основу порука сакупљених и сређених теоријских и емпиријских података користећи објективни научни приступ.

VIII КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

С обзиром на претходна излагања, коначна оцена ове докторске дисертације проистиче из следећих фактора:

- докторска дисертација је написана у потпуном складу са њеном поднетом пријавом, где нема осетнијих одступања ни по ком основу;
- написана докторска дисертација садржи све битне елементе сагласно закону и нормативним актима Универзитета Привредна академија у Новом Саду;
- посматрана докторска дисертација по својим истраживачким резултатима је изразито научно оригинална и њени резултати доприносе развоју теорије планирања развоја градова у смислу класификовања врста планова, идентификације синтетизованих метода планирања, утврђивања принципа планирања, дефинисање потребне компетентности планера и пројектовање структуре интегралних стратегија и оперативних планова развоја градова у текућим турбулентним временима;
- најзад, целина проучавања докторске дисертације показала је да она нема никаквих видљивих недостатака који би оспорили добијене истраживачке резултате.

IX ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:

- На основу изложене укупне оцене, Комисија предлаже Наставно-научном већу Факултета за примењени менаџмент, економију и финансије – Београд да докторску дисертацију кандидата Павла Раданова под насловом „**Интегрално планирање развоја градова**“ прихвати и одобри њену јавну одбрану.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Академик проф. др Славко Каравидић, Председник комисије

Проф. др Бранислав Јакић, ментор

Проф. др Миодраг Брзаковић, члан

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење односно разлоге због којих не жели да потпише извештај.